สารนิพนธ์เรื่อง อำนาจทางการศาลนอกราชอาณาจักรในการแข่งขันทางการค้า
คำสำคัญ เขตอำนาจศาล/การแข่งขันทางการค้า
นักศึกษา นายธนพัฒน์ โชติภราดรสวัสดิ์
หลักสูตร นิติศาสตรมหาบัณฑิต
คณะ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม
อาจารย์ที่ปรึกษา ดร.ชนะ รุ่งโรจน์ธนกุล

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อหามาตรการทางกฎหมายที่เหมาะสมเพื่อใช้ควบคุมการกระทำในการแข่งขันทางการค้าที่ไม่เป็นธรรมของผู้ประกอบธุรกิจที่อยู่ภายนอกราชอาณาจักรได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงทางเศรษฐกิจของประเทศ

ผลการศึกษาพบว่าการบังคับใช้พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ นั้น ส่วนใหญ่จะเป็นการบังคับผู้ที่ประกอบธุรกิจภายในราชอาณาจักรที่ก่อให้เกิดผลเสียต่อภายในประเทศเท่านั้น มีเพียงมาตราเดียวที่กล่าวถึง ผู้ที่ประกอบธุรกิจภายนอกราชอาณาจักร คือ มาตรา ๒๘ บัญญัติไว้ดังนี้

"ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับผู้ประกอบธุรกิจซึ่งอยู่นอกราชอาณาจักร ไม่ว่าความสัมพันธ์นั้นจะเป็นโดยทางสัญญานโยบาย ความเป็นหุ้นส่วนการถือหุ้นหรือความสัมพันธ์ในลักษณะอื่นใดในทำนองเดียวกัน ดำเนินการใด ๆ เพื่อให้บุคคลซึ่งอยู่ภายในราชอาณาจักรที่ประสงค์จะซื้อสินค้าหรือบริการมาใช้เอง ต้องถูกจำกัดโอกาสในการเลือกซื้อสินค้าหรือบริการจากผู้ประกอบธุรกิจซึ่งอยู่นอกราชอาณาจักรโดยตรง"

ดังนั้น ตัวบทบัญญัติในมาตรา ๒๘ จึงมิได้มีจุดประสงค์ที่จะเป็นการบังคับใช้แก่ผู้ประกอบธุรกิจที่อยู่ภายนอกราชอาณาจักรนั้นโดยตรง แต่เป็นเพียงการควบคุมในลักษณะที่ป้องกันไม่ให้ผู้ประกอบธุรกิจที่อยู่ในประเทศ กีดกันไม่ให้ผู้ที่อยู่ในราชอาณาจักรสามารถติดต่อซื้อสินค้าโดยตรงกับผู้ที่ประกอบธุรกิจนอกราชอาณาจักรซึ่งมีความสัมพันธ์กับตน การวางมาตรการทางกฎหมายเพื่อควบคุมการกระทำของผู้ประกอบธุรกิจที่อยู่ภายนอกราชอาณาจักรนั้นจึงมีส่วนสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อธำรงไว้ซึ่งสภาวการณ์แข่งขันในตลาดสินค้าและบริการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ด้วยประเด็นปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นจึงจำเป็นที่จะต้องศึกษาแนวทางการพิจารณาและหลักเกณฑ์ที่ศาลในต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นของประเทศสหรัฐอเมริกา หรือกลุ่มสหภาพยุโรป ได้

SPU CHONBURI

นำมาปรับใช้เพื่อแก้ไขปัญหาการกระทำที่ขัดขวางในการแข่งขันทางการค้าของผู้ที่ประกอบธุรกิจที่อยู่ภายนอกราชอาณาจักร ประกอบการศึกษาถึงหลักกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวเนื่องด้วยการกระทำความผิดนอกราชอาณาจักร เพื่อให้ทราบถึงแนวทางในการบังคับใช้กฎหมายของประเทศไทยว่าสามารถที่จะนำมาปรับใช้กับประเด็นปัญหาดังกล่าวได้หรือไม่

สารนิพนธ์ฉบับนี้จึงจัดทำขึ้นเพื่อศึกษามาตรการในการแก้ประเด็นปัญหาดังกล่าว โดยผู้ศึกษาได้เสนอแนะแนวทางเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบังคับใช้อย่างจริงจังดังนี้

(1) เสนอแนะให้มีการพิจารณาตีความมาตรา ๒๘ "ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งอยู่นอกราชอาณาจักร" ให้ครอบคลุมไปถึงบริษัทแม่ หรือผู้ที่ประกอบธุรกิจที่อยู่ภายนอกราชอาณาจักรไม่ว่าจะเป็นในลักษณะซื้อขายโดยตรงกับบริษัทที่ต่างประเทศ หรือแม้แต่ตัวแทนที่ทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานให้ถือว่ามาตรานี้สามารถที่จะบังคับใช้ได้

(2) เสนอแนะให้มีการนำหลักกฎหมายอื่น เช่น หลักเกณฑ์ทางกฎหมายแผนกคดีบุคคล วิธีพิจารณาความแพ่งและอาญา มาพิจารณาประกอบกับการกระทำที่เป็นการขัดขวางการแข่งขันทางการค้า

(3) เสนอแนะให้มีการทำเป็นข้อตกลงทวิภาคีหรือพหุภาคีในด้านการแข่งขันทางการค้า

(4) เสนอแนะให้มีการทำสนธิสัญญาช่วยเหลือทางกฎหมายซึ่งกันและกันในการกระทำผิดทางอาญา

(5) เสนอแนะให้มีการนำหลักเกณฑ์ของต่างประเทศมาเป็นแนวทางในการวินิจฉัยของคณะกรรมการแข่งขันทางการค้า หรือการพิจาณาคดีในชั้นศาล

SPU CHONBURI